

клеветилъ на прѣкина. Тогіва той прѣвмо калѣгра
мъ се нажалио, и злѣгас, не можилъ да гоглѣда,
и шидѣ впо малката церква, падналъ на землята, и
се молилъ со слѣзи, и говорилъ. Пресватая Бого-
родице, надеждана тѣа, що се надѣатъ на тѣа,
които не маха помошь, ти имъ помагаш скрбю,
да мѣ и збавишъ не прѣвы клеветы. Това рѣ-
калъ: и видѣлъ пресватая Богородица дѣка стой
блїзъ при сватѣа трапези съ єдїнъ сватѣй мѣжъ,
които є стоялъ со стражъ: видѣла ги и поклони-
лисѧ, поѣди въ церквата: слава отцу и сыну, и
сватомъ ахъ: тогіва поглѣднала владычица на
той, що ималъ жаль, и мъ рекла съ весело лицъ
а зъ самъ се молила на сына моегѡ за тѣа, и про-
свѣтилъ твоя врагъ (аушманъ), да мъ не
идѣ аушата въ мѣка, и ты да се ѿслободиша
тоя срамъ. Той и рѣкалъ: молимтисѧ владычицу,
които є тоя сватѣй, щото стой при тѣа, и защо
сега се покланяте ѿговорила владычица: той є Іш-
анна Бвангелістъ, що ми є оѹчиненъ мене сына,
далъ ми го є Христосъ, кога беше ѿщен на крестатъ.
И не се чуди защо се покланамъ Богу, защо выше
коги на землята славословите пресватю тробицъ,
покланамесѧ и не, и сички, що са въ царство не-
весное, и се радувамъ за слава, що поѣте достойно
и прѣведно, що дакате всепѣтомъ Богу, и поклана-
маси главите благоговѣйно Создателю Богу: то-
ва рекла, и невѣдима вѣсть. И ѿстанало голѣмо
благодѣяніе въ церквата: и клеветнико се оумилилъ
и благодѣяніе то. И казалъ предъ сички те, защо
неправо го клеветилъ. Тогіва той врагъ сказалъ
това видѣніе, което станало въ церквата, и про-
славили Бога, и святая Богородица.